

Alvorligt ♩ = 69-76

Duet

1. Sand-hed vil vort sind er - ken - de, når den å - ben - ba - ret
 2. Je - sus bød: Vær tro og kær - lig, dom - mer - hverv er van - ske -
 3. Om vi el - sker bro - der, sø - ster, de - res fejl vi vil ej
 4. Kær - lig - hed vil alt hel - bre - de, skær - pe vo - re sva - ge

bli'r; skul - le tvivl til os da hæn - de, vogt på
 ligt; vil du væ - re ren og ær - lig, dyrk ej
 se, sor - gens tå - rer kun vi hø - ster, selv os
 syn; da jeg så min bro - ders vre - de, mi - ne

den, den straf - fen gi'r. Døm ej, thi du selv skal
 nag og an - det sligt. Ar - bejd hårdt og vær fri -
 ska - der mer' end det. Of - te har vi fejl jo
 øj - ne straks skød lyn. Hav - de mi - ne ord jeg

døm - mes, lær - tes os i vis - dom stor; for det
 mo - dig; dog hans bud ad - lyd med flid, så vær
 fun - det, små de var, for - stør - ret blev. Nu jeg
 ve - jet, tænkt på Je - su kær - lig - hed stri - dens

go - de, som for - søm - mes, sva - res må, var Je - su ord.
 tryk og al - tid ro - lig, han er med i al din id.
 øn - sker, jeg har kun - net mi - ne eg - ne mang - ler se.
 æb - le bort jeg fe - jet, alt var endt i fryd og fred.

Kor
 Go - de Frel - ser, du os le - der til din bo - ligs her - lig - hed,

vi med eng - le - ne os glæ - der, pri - ser dig i e - vig - hed.

Tekst: Eliza R. Snow, 1804–1887; kor af M. E. Abbey
Musik: Charles Davis Tillman, 1861–1943

Joh 16:13
 Alma 41:14–15